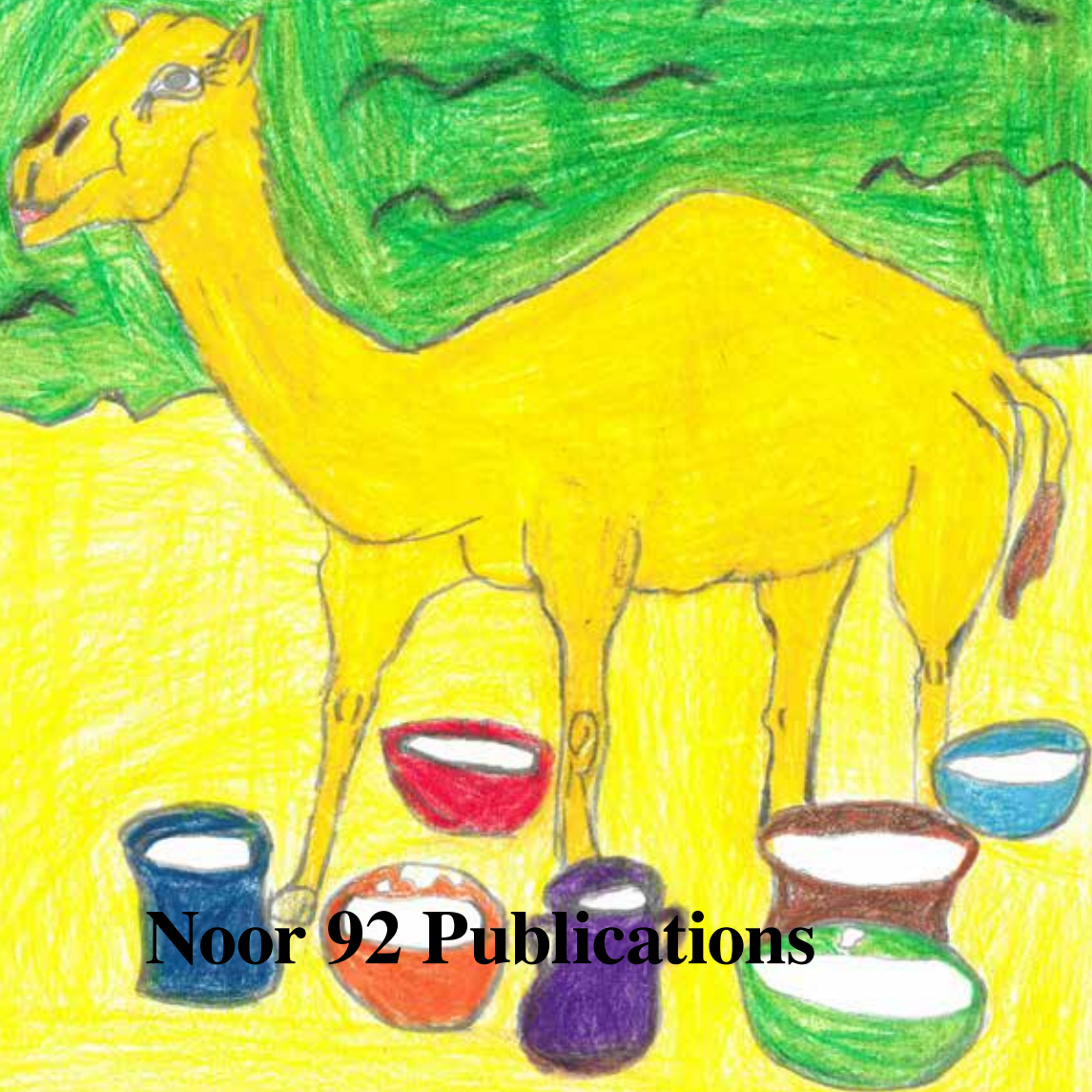


Profetene Hod og Salih ﷺ



Noor 92 Publications

Noor 92 Publications,
Islamsk Litteraturforening
og
Norsk Muslimske Kunst- og Kulturforening

Profetene Hod og Salih



© Noor 92 Publications 2019

© Norsk Muslimsk Kunst- og Kulturforening 2019

© Islamsk Litteraturforening 2019

Profetene Hod og Salih ﷺ

ISBN 978-82-93517-08-5

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصلاة والسلام على رسول الله

INNHold

Profeten Hod (Eber) ﷺ	4
Kallet	4
Guds vrede	8
Profeten Salih ﷺ	10
Folket Thamod fornekter	10
Ønsket om et mirakel	12
Kamelhoppen	14
Straffen	19
Oppgave 1	21
Oppgave 2	22
Oppgave 3	23
Oppgave 4	24
Kilder	28

Profeten Hod (Eber) ﷺ

Folket Ad levde i området al-Ahqaf, som er en dal som ligger mellom kongeriket Oman og Hadhramaut i Jemen. Gud ga dette folket alt det gode som fantes. De levde i store luksuriøse telt med sterke og enorme søyler. Gud hadde gitt dem sterke kropper og gjort dem veldig høye. En mann hos dette folket kunne være opp til 64 meter høy. De levde også veldig lenge. En mann kunne leve til han opplevde å se barnebarna til barnebarna sine. Til tross for alle disse gavene, var folket Ad utakknemlige mot Herren, og de var de første til å tilbe avgudsstatuer etter syndfloden.

For å veilede folket Ad sendte Herren Gud profeten Hod ﷺ. Han stammet fra en familie som tilhørte middelklassen. Han var verken for rik eller fattig, men han var veldig kjent blant folket på grunn av sin gode moral og for at han alltid brydde seg om andre.

Kallet

En dag gikk profeten Hod ﷺ til folket for å invitere dem til den sanne troen, nemlig troen på én Gud. Han ba dem å tilbe bare én Gud – Gud den Ene og den Sanne – og la alle avgudsstatuene fare. Høvdingene sa: «Sannelig, vi ser deg fanget i dumhet, og vi anser deg som en av løgnerne!» Profeten Hod ﷺ svarte dem: «Mitt folk! Det er ingen dumhet i meg, faktisk er jeg et sendebud fra all verdens Herre!» (Koranen 7:65–67).

Ved å formane og oppmuntre dem inviterte han dem til tilbedelse av én Gud, Han som hadde sendt ham til dem, Han som hadde gitt alle disse gode tingene som de hadde. Men de ville fortsette med å være utakknemlige mot Gud og å ikke tro på Ham. Slik ble de værende vantro og brøt Guds lov.



Sinte sa de til profeten Hod ﷺ: «Har du kommet for å sette oss på prøve vedrørende våre guder? Du er jo ikke noe annet enn et menneske som oss, du spiser av det vi spiser, og du drikker av det vi drikker!» (Koranen 23:33–34). Etter å ha sagt dette gikk de sin vei mens de lo og hadde det moro, og de fortsatte med å si til hverandre: «Hvis dere adlyder et menneske helt lik dere, da vil dere i sannhet bli tapere. Gir han dere det løftet at når dere er døde og er blitt jord og oppråtnet bein, skal dere bli brakt fram? Vanvittig! Vanvittig er det dere blir lovet! Det finnes ikke noe annet liv enn jordelivet vårt, det er her vi dør og lever, og vi gjenoppvekkes ikke. Han er ikke noe annet enn en mann som har oppdiktet løgn om Gud, og vi kommer ikke til å tro på ham i det hele tatt» (Koranen 23:35–38).

Neste morgen gikk profeten Hod ﷺ ut til folket for å kalle dem til Gud. Han minte dem på Herrens nåde, men sa tydelig ifra at Han også er streng med straffen, og han ba dem å be om tilgivelse fra Gud og angre sine synder med et sant hjerte. Folket sa: «Hod, vi makter ikke å gi opp våre guder bare på grunn av at du sier det, du må nok komme med et tydelig bevis.» Så lo de og gjorde narr av profeten Hod ﷺ, og sa: «Vi tror at noen av våre guder kommer til å ta deg fatt ved sin vrede og fjerne deg for godt!» (Koranen 11:52–54).

Profeten Hod ﷺ var engstelig for folket, han sa: «Sannelig, jeg frykter for dere en stor dags pine!» Men de fortsatte å le og gjøre narr av ham, og de sa: «Kom med det som du truer oss med, hvis du nå er av de sannferdige!» (Koranen 7:70). Så gikk de av sted.



Guds vrede

Profeten Hod ﷺ løftet hendene opp mot himmelen og ba til Herren: «Herre, hjelp meg, for de har forsverget meg!» (Koranen 23:26). Herren hørte hans bønn og stanset en av Sine største gaver til dem, regnet. Det regnet ikke en eneste dråpe på tre år, åkrene tørket helt, og dyrene døde. Solens glødende hete fikk landet til å tørke helt ut, og folket Ad måtte leve i denne tørken, men plutselig, en dag trakk solen seg tilbake. De ble overlykkelige og sa til hverandre: «Solen trekker seg tilbake, nå kommer regnet og gode dager!» Da viste Gud dem at de tenkte feil, overraskende forandret været seg. Den stekende solen trakk seg visst, men noe verre enn det ventet dem. Været forandret seg til en bister kulde, og en voldsom, hylende vind satte i gang en hensynsløs kulde. Dette var deres pine! Denne voldsomme vinden begynte å jage dem. De hadde ingen steder der de kunne gjemme seg. Den trengte seg inn i hjemmene deres og i fjellenes huler og alle de andre gjemmestedene. Når vinden fakket en av dem, omringet den vedkommende og skviste den personen, etter det rev den kroppen i filler, og sjelen forlot kroppen og vedkommendes skjebne ble fullbyrdet.

Gud berget profeten Hod ﷺ og de som trodde med ham, fra denne pinefulle straffen, men de som ikke trodde og gjorde narr, ble tatt av straffen.



Profeten Salih ﷺ

Da Gud hadde utslettet folket Ad for deres synder, lot Han folket Thamod arve dem. De var bosatt på et sted som het al-Hijr (steinområdet). Dette området ligger mellom Hijaz og Levanten. Dets jord var fruktbar, og det fantes rikelig med vann der. De hadde alle frukter som de ønsket å spise. De hadde fått krefter som få tidligere hadde fått av Gud. De pleide å hogge ut boliger i fjellene (Koranen 7:74), men folket Thamod valgte å være ulydige og trassige, og de tilba avgudsstatuer. De var langt verre enn folket Ad i ondskap og i å undertrykke andre. De elsket å gjøre onde handlinger, derfor valgte Gud å sende profeten Salih ﷺ til dem. Han var kjent for å være vis og forsonlig, og han nøt stor respekt blant folket.

Folket Thamod fornekter

Det første han gjorde, var å invitere folket til å tilbe én Gud og forbød dem å tilbe avgudsstatuer. Han minnet dem på Guds gaver: åkrer, daddelpalmer, ferskvannskilder, boliger i fjellene, et langt liv og en sterk kropp (Koranen 26:146–148), men de hadde sunket så dypt i villfarelsen at de bare fortsatte å være ulydige mot Gud. Da han så at det ikke var mye som hjalp, valgte han å kalle dem til sannheten ved å vise dem at han var en av dem. Han kom fra det samme folket og var i slekt med dem. Han var kjærlig mot deres yngre og viste respekt for deres eldre. De hadde aldri før kalt ham en løgner, og heller ikke hadde de opplevd at han hadde vært en sviker. Han stod der og inviterte dem til den sanne troen, og ønsket ingen lønn fra dem, for lønnen hans var hos Gud, all verdens Herre. Alt de trengte, var å godta det han sa, og tro på ham. Han kom med Guds ord til dem, han sa: «Sannelig, jeg er

kommet til dere som et pålitelig sendebud, så frykt Gud, og adlyd meg!» (Koranen 26:143–144). Men folket hans puttet en finger i hvert øre, og de fortsatte å tilbe det deres fedre tilba. De gjorde narr av sendebudet som var blitt sendt til dem. De trodde ikke på ham at han var en profet, de klandret ham for løgn og mistenkte ham. De sa: «Salih! Før dette var du midtpunktet for våre håp. Forbyr du oss å tilbe det som våre fedre tilba? Vi er i sannhet i sterk tvil om det du inviterer oss til!» (Koranen 11:62). De fortsatte: «Du var av de viseste av oss, alle ba om dine meninger, du sa alltid det som var sant, og du sa ikke noe annet enn gode ting. Men hva i all verden er dette som du inviterer oss til? Nei, vi stoler ikke på deg og heller ikke det du kaller oss til!»



Ønsket om et mirakel

Folket holdt et øye med ham, og om kveldene og nettene pleide de å spionere på ham. De ville se hva han egentlig drev med. Hvordan var det han holdt ut med å invitere folk til Gud, for denne invitasjonen hadde satt spor etter seg. Faktisk hadde ordet spredd seg mer og mer for hver dag som gikk. De sa til hverandre: «Vi må sette en stopper for denne nye troen! Vi må la folk se at Salih er en løgner. Vi må be ham om et mirakel som alle kan se med sine egne øyne, men det vil han aldri klare.»

Profeten Salih ﷺ advarte dem mot Guds pine hvis de fortsatte å gjøre det motsatte av Guds befaling. Han ba dem å frykte det å krige mot Gud, og at Hans grep er hardt. Han fortalte dem at det verste Gud vet, er at noen likestiller andre med Ham og skaper ufred på jorden. Folket syntes at han gikk for langt, for deres tro på avgudsstatuene hadde festet seg i hjertet. Derfor beskyldte de ham for å være besatt av onde ånder. De ba ham om et mirakel slik at de kunne bli overbevist om at han snakket sant, og at det kunne være et bevis på at det han inviterte dem til, var den sanne stien. De sa: «Du er kun av dem som er trollbundet, du er ikke noe annet enn et vanlig menneske som oss, bring oss et mirakel, hvis du nå er sannferdig» (Koranen 26:153–154).

Neste dag, da dagen grydde, samlet Thamods høvdinger resten av folket på samlingsplassen. Profeten Salih ﷺ så på dette som en god mulighet til å invitere dem til Gud, derfor valgte han også å gå dit. Han inviterte dem som vanlig, ved å minne dem på Guds gaver, og han advarte dem mot ondskap og rådet dem til godhet. De svarte: «Vi vil at du kommer med et mirakel, noe som vi kan se bevege seg rett foran oss. Dette er vårt krav hvis vi skal tro på deg.» Da pekte de mot en klippe og sa: «Hvis du kan få en kamelhoppe til å komme ut av denne klippen», de nevnte

hvordan den skulle se ut ned til den minste detalj, og de fortsatte med å forlange at den skulle være en ti måneders drektig kamelhoppe som ga rikelig med melk.

Gud åpenbarte noe for profeten Salih ﷺ, og han sa med en bestemt stemme til folket: «Mitt folk! Gud skal nok oppfylle ønsket deres om mirakelet, men hvis dere får viljen deres, kommer dere til å tro etter det?» I kor svarte alle mann: «Ja!» De begynte å sverge sine dyreste eder for å bli trodd på. Profeten Salih ﷺ reiste seg opp for å be til Herren. Han ba om at Gud skulle la det skje, slik at folket kunne vende om til Gud istedenfor å være ubøyelige.

Kamelhoppen

Så var tiden for mirakelet kommet. «Mitt folk, se på bunnen av den klippen!» sa profeten Salih ﷺ til folket. Alle snudde seg mot klippen og så. Blikkene deres var fulle av forventninger, men håpet om at profeten Salih ﷺ skulle mislykkes var enda større. Plutselig begynte bunnen av klippen å skjelve, folket hans fortsatte å stirre, men nå fryktet de, for de visste ikke hva som var i ferd med å skje. Profeten Salih ﷺ holdt seg rolig og behersket og sa: «Nå skal Gud la en storslagen kamelhoppe komme ut fra denne klippen for dere.» Så ropte han: «Se!» Klippen ristet, og det begynte å slå sprekker i bunnen av den, så sprakk steinen bit for bit. Til stor overraskelse for alle kom det en drektig kamelhoppe ut, den var akkurat som folket Thamod hadde forlangt, og i dens buk beveget en kamelkalv seg.

Kamelhoppen kom gående bort til dem og stanset rett foran dem. Alle kravene deres var blitt oppfylt, men fortsatt var det bare noen få som valgte å tro, mens andre ville ikke tro.

Profeten Salih ﷺ sa: «I sannhet, det har kommet til dere et tydelig bevis fra Herren. Denne Guds kamelhoppe er et tegn for dere! La den være, så den kan beite fritt på Guds jord, og rør den ikke med ond hensikt, ellers så vil en smertelig pine gripe dere» (Koranen 7:173).



Det ble gjort klart og tydelig for dem at kamelhoppene skulle få lov til å beite hvor den ville. En dag skulle være kamelhoppens, slik at den dagen skulle kun den drikke fra brønnen, og de hadde ikke lov til å drikke med den. På denne dagen kunne de kun drikke dens melk, men de pleide å fylle alle sine kanner og mugger med dens melk. Den neste dagen var det folket Thamods tur, og da drakk ikke kamelhoppene med dem. På denne måten satte Gud dem på en stor prøve.

Slik var det i mange år. Kamelhoppene fødte en kamelkalv, og begge gikk fritt blant folket Thamod. Kamelhoppene gikk inn i dalen fra én vei, men kom ut fra en annen side. Etter at den hadde drukket vann, pleide den å bli så stor og fet at begge sidene av magen dens ble blåst opp, og når andre dyr så den enorme kamelhoppene, løp de sin vei av skrekk. De troende frydet seg over å ha kamelhoppene vandrende, men de vantro hatet å måtte dele med kamelhoppene og kalven.



Disse årene ble rett og slett for lange for dette folket. En natt ble de onde enige om å drepe kamelhoppen slik at de kunne nyte vannet alene, og det skulle ikke tilhøre noen andre enn dem. Satan lot denne ideen virke veldig god i deres tanker.

Ni av disse onde gikk for å drepe kamelhoppen. De så at den beitet fredelig på Guds jord. Den ene skjøt kamelhoppen med en pil, så skyndte den andre seg med å bore et spyd i den. Det hendte på en onsdag.



Straffen

Denne nyheten nådde profeten Salih ﷺ, han ble svært lei seg og begynte å gråte. Han sa til folket: «Sa ikke jeg til dere at dere ikke skulle gjøre noe ondt med denne kamelhoppene? Nå kommer Gud til å straffe dere!» Folket Thamod brydde seg ikke, sta og hovmodige svarte de: «Bring over oss den pinen som du truet oss med, hvis du nå virkelig er av sendebudene!» De stoppet ikke her, de gikk enda lenger. Noen av dem løp bort til profeten Salih ﷺ og gjorde narr av ham ved å spørre: «Hvor er pinen? Hvor er pinen?» Så lo de så høyt de klarte. Profeten Salih ﷺ svarte: «Sannelig, pinen skal komme, den er uunngåelig nå! Nå kan dere nyte luksusen i deres hjem kun i tre dager; dette er et løfte som aldri vil bli usant!» De gikk derfra idet de skrattet og gjorde narr.

Noen menn fra folket Thamod samlet seg for å smi en renke mot profeten Salih ﷺ. De ønsket å drepe ham, for han hadde truet dem. De sa til hverandre: «Hvis han er sann, dreper vi ham før Gud straffer oss. Hvis han er en løgner, skal vi forene ham med kamelhoppene. Etter å ha drept ham sier vi at vi ikke var til stede.» Men Gud hindret deres plan, for Gud er den beste Planleggeren. Gud sendte over dem engler som kastet steiner på dem fra himmelen, så disse mennene døde før resten av folket.

Folket Thamod koste seg og moret seg som vanlig, de brydde seg ikke i det hele tatt om at de hadde fått en advarsel om at etter tre dager ville alt ta slutt for dem.

Den første dagen for fristen var en torsdag. Da de våknet, så de at ansiktene deres var blitt helt gule.

Fristens andre dag var fredagen. Da de våknet, så de at ansiktene deres var helt røde.

Fristens tredje dag var lørdagen. Da de våknet, så de at ansiktene deres var helt svarte.

Nå var tiden ute! På søndag våknet de ved morgengry og tok på seg parfyme, og satte seg for å vente på Guds straff. De visste lite om hva som kom til å skje med dem. Da solen steg opp, tordnet det kraftig, og tordenbraket omringet dem fra alle kanter. Så begynte jorden å skjelve fryktelig, og sjelene deres ble snappet ut av kroppen. Nå lå de livløse falne på ansiktet i sine hjem.

Gud berget profeten Salih ﷺ og de som trodde sammen med ham.

Oppgave 1

Sett ✓ hvis det er korrekt, og ✗ hvis det er feil.	Svar
1. Profeten Hods ﷺ folk het Thamod.	
2. I folket Ad kunne en person oppleve å se barnebarna til barnebarna sine.	
3. Folket Thamod forlangte en kamelhoppe av deres profet.	
4. Kamelhoppene og folket skulle drikke vann samme dag	
5. Kamelhoppene hadde en kalv.	
6. Folket likte kamelhoppene.	
7. Kamelhoppene steg ned fra himmelen.	
8. Gud oppfylte folket Thamods ønske.	
9. Profeten Hod ﷺ brydde seg ikke om hva som skjedde med folket.	
10. Kamelhoppene døde en naturlig død.	
11. Folket Thamod skulle nyte luksus i tre dager i sine hjem.	
12. Folket Ad var dverger som bodde i området al-Ahqaf.	
13. Profeten Salih ﷺ forbød folket å tilbe det fedrene deres tilba.	

Oppgave 2

Finn ord fra teksten 

V	Z	T	H	A	M	O	D	N	H
A	A	D	F	H	J	L	K	M	O
B	C	N	E	G	I	K	A	O	D
Y	Æ	E	N	R	T	Y	M	U	I
P	Ø	M	I	R	A	K	E	L	O
A	S	Å	D	F	L	G	L	H	J
X	C	V	B	I	N	M	H	K	L
Z	Q	W	P	R	T	R	O	Y	M
A	S	P	D	F	U	G	P	H	E
S	E	F	G	T	H	J	P	L	L
A	S	A	C	R	T	Y	E	U	K
D	Z	X	S	A	L	I	H	J	Ø

Ordbank: Hod, Salih, Ad, Thamod, kamelhoppe, mirakel, klippe, tur, melk, vann.

Oppgave 3

A) Profeten Hod ﷺ

Svar	Sett setningene i riktig rekkefølge ved å angi nr.
	Folket Ad levde i området al-Ahqaf.
	De hadde ingen steder der de kunne gjemme seg.
	En dag gikk profeten Hod ﷺ til folket for å invitere dem til den sanne troen.
	«Kom med det som du truer oss med, hvis du nå er av de sannferdige!»
	«Herre, hjelp meg, for de har forsverget meg!»

B) Profeten Salih ﷺ

Svar	Sett setningene i riktig rekkefølge ved å angi nr.
	Så var tiden for mirakelet kommet.
	Kamelhoppen fødte en kamelkalv, og begge gikk fritt blant folket Thamod.
	Da Gud hadde utslettet folket Ad for deres synder, lot Han folket Thamod arve dem.
	«Sannelig, straffen skal komme, den er uunngåelig nå!»
	«Salih! Før dette var du midtpunktet for våre håp.»

Oppgave 4

A) Hva står i historiene?

1. Var profeten Hod ﷺ en rik eller fattig mann?

Svar: _____

2. Hva var mirakelet profeten Salih ﷺ viste folket Thamod?

Svar: _____

3. Hva gjorde folket Thamod mot mirakelet?

Svar: _____

4. Hva var det profeten Hod ﷺ fryktet for folket?

Svar: _____

B) Hva forteller historiene?

1. Hva slags gaver fikk folket Ad fra Gud?

Svar: _____

2. Hvilket mirakel forlangte folket Thamod av profeten Salih ﷺ?

Svar: _____

3. Hva ble folket Thamod befalt om vedrørende kamelhoppet?

Svar: _____

C) Hva lærer vi av historiene?

Jobb i grupper og velg ett av alternativene nedenfor som tema. Prøv å finne ut mer om dette og skriv om det islam lærer oss om det. Det tredje alternativet er generelt, og gjelder ikke bare islam.

Alternativ: livet etter døden, velg et mirakel nevnt i Koranen og fortell om det, lag en presentasjon om dyret kamel

[illegible]

[illegible]

Kilder

Hussain, Abo Mahi Yasir. *Historiene om profetene*. Oslo: Noor 92 Publications, 2016.

Tegningene er inspirert av illustrasjonene til:

Bakr, Majdi. *Qisas al-anbiya: Salih*. Kairo: Dar al-mostaqbal, 2009.

Az-Zohayri, Atiyyah. *Qisas al-anbiya lil-atfal: Hod wa Salih*. Kairo: Dar al-fadilah, 2005.

Tegningene i dette heftet er tegnet av:

Mahi Hussain (10 år)

Abdul-Rehman Hussain (9 år)

Siraj Hussain (9 år)

Koranen forteller om to profeter som ble sendt til hvert sitt folk for at de skulle vende om, men istedenfor å vise takknemlighet for det de fikk av Gud, valgte folket å fornekte Gud og være urettferdige. I dette heftet vil du lære mer om historiene om profetene Hod og Salih ﷺ. Historiene er gjengitt med tegninger.

Hefтет inneholder oppgaver som utfordrer dine kunnskaper om historiene.



ISBN 978-82-93517-08-5



www.noor92publications.no